

[Kirsten Jacobsen]

der skal til for at have en storby og en hovedstad, som alle ville misunde os.

Men jeg synes også, man er nødt til at erkende, at Københavns Kommune i årevis har forvaltet disse muligheder på en meget, meget dårlig måde. Københavns Kommune har selv valgt et serviceniveau, som er helt ude af proportioner med resten af landet. Til gengæld har Københavns Kommune selv valgt en så kraftig nedprioritering af erhvervslivet, at man faktisk har gjort det umuligt at drive erhvervsvirksomhed her i hovedstaden. De virksomheder, der oprindeligt var her, har man snart fået chikane-ret bort, således at det nu er omegnskommunerne eller sågar Jylland, der får gavn af dem.

Men en by som København kan få vækst, men den kan kun få vækst, hvis den sørger for, at der er gode muligheder for erhvervslivet. Det er jo det, som er årsagen til, at mange kommuner, specielt måske mindre kommuner i Jylland, har tiltrukket erhvervslivet. Man har forkælet erhvervslivet. Jeg ved godt, det er et skældsord; det vil mange ikke kunne lide at man siger. Men det er trods alt det, der skal til. For når det drejer sig om at lave en erhvervsvirksomhed, vil man jo naturligvis søge derhen, hvor den får de bedst mulige vilkår.

Derfor er Københavns Kommune nødt til at sadle om. Hvis den vil have arbejdspladser og skatteindtægter, må den også have et erhvervsliv, som fungerer. Bl.a. kunne Københavns Kommune jo skynde sig at få det her dækningsbidrag fjernet. Man kunne sørge for at prioritere sin byplanlægning og sin byggelovgivning således, at det blev muligt at foretage noget. For man har nærmest indtryk af, at når det handler om byplanlægning og etablering i København, er alt ulovligt, medmindre det udtrykkeligt er nævnt. Det samme kan man også sige, når man ser på de bureaukratiske regler, som er opbygget.

Jeg forstår udmærket godt, at erhvervslivet vælger andre steder at etablere sig, når man tænker på, at man skal være heldig, hvis man efter et par år eller tre overhovedet har modtaget et svar på en ansøgning om udbygning, ombygning osv. Så kan man jo ikke lade være med at undre sig over den politiske farve, som man har valgt at sætte til at varetage den del af Københavns Kommunes opgaver.

En anden ting, der er blevet nævnt heroppefra – det var hr. Svend Auken, som rejste det, og

det var egentlig grunden til, at jeg tog ordet – er byfornyelsen. Jeg ved ikke, om det er første gang, jeg er nogenlunde enig med hr. Svend Auken, men her er det nok sådan, at vi må erkende, at byfornyelsesloven har fået en sådan indretning, at man ikke længere bruger midlerne dér, hvor boligstandarden er dårligst.

Der er sket det, at da man nu lavede en byfornyelseslov, som alle skulle være med til at vedtage, ville alle også have andel i pengene. Jeg vil godt sige til hr. Svend Auken, at hans parti altså har været med til at bringe den igennem og sørge for, at de små kommuner ovre i Jylland kan sidde og ombygge deres gamle kommunekontorer med byfornyelsesmidler, således at de får lejligheder, som koster 600.000 kr. Det var måske bedre at gøre en indsats for, at de trods alt begrænsede midler, vi har i den byfornyelseslov, kom Københavns dårlige indre boligmasse til gode.

Her kan Socialdemokratiet og hr. Svend Auken gøre en indsats, og hvis man går den vej, kan man regne med Fremskridtspartiets stemmer.

Jeg synes ærlig talt, at det er forargeligt, når man – hvilket jeg har set et eksempel på i en lille kommune i Jylland – har ansøgt om og får bevilget 3,6 mio. kr. byfornyelsesmidler glat og flot, fordi man har et kommunekontor og ikke kan sælge det til nogen som helst som erhvervsvirksomhed. Kommunen kommer af med sin usælgelige erhvervsbygning, og man får 6 lejligheder, som man ikke har brug for. Men København kunne have brugt de penge i den indre boligmasse.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Når man sådan har siddet og lyttet til debatten i løbet af dagen, er der ét gennemgående træk med en enkelt undtagelse – eller tre, og de tre undtagelser har vel været de socialdemokratiske stemmer, der har lydt her fra talerstolen. Men bortset fra dem synes jeg, at der har været en gennemgående tendens til, at næsten alle rakker ned på Københavns Kommune, at alle ligesom vil give Københavns Kommune et stort overordnet ansvar for, at vi står i den situation i dag, som vi står i.

Jeg vil gerne sige også til den sidste taler, at der er behov for nuancer i denne debat, og at der er behov for at forstå, at naturligvis ingen